

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 40. De residuis rebus ad Paranam & Vrvaicam gestis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

signis expresso, præteritæ vitæ scelera confessione eluit. Dimissis copiis, iterum Romerius ad Boni-aëris portum perrexit, unde postliminiò rediens, arma multa pro defensione Neophytorum ab Magistratibus impetrata, ad nova Urvaicæ & Paranaë oppida destinavit.

CAPUT

XL
De residuis
rebus ad
Paranam
& Urvaicam
gestis.

Venenum.

Impietas ca-
sigura.

Adolescens
salubriter
baptizatur.

Parthenius
Sodalis pu-
nicus.

AD Paranam & Urvaicam, magnâ Sociorum curâ, transmigratorum coloniæ reedificabantur, in quarum templa, solemnî pompâ, Provincialis Venerabile Sacramentum intulit. In Divi Ignatii ad Paraquarium oppido Petrus Bosquerus & Philippus Viverus, quòd suo officio fungentes impudicos aliquorum mores castigaret, in nonnullorum offensionem incurrere; qui collatis capitibus de utroque maectando consilia agitantes, primùm ausi sunt Philippo Vivero cum cibo venenum præbere, à cujus cibi maxima parte nauseabundus abstinens, mortem, sed non morbum, evitavit. Bosquero verò in ipso Sacrosanctæ Missæ Sacrificio toxicum cum vino datum est, indubiè lethale futurum, nî optimus Pater, conspecto noti liquoris turbido colore, colari iussisset. Indicio utriusque maleficii accepto, in reos delictum falsos paternè animadvertum est. Mulier, liberratis avitæ cupida, binos Neophytos, lenociniis seductos, è Sanctæ Annæ novo oppido in patriam secum abducens, in itinere ab feris discrepta interiit. Eadem penâ multatus, in altero Divi Ignatii ad Paranam oppido, puer Missæ Sacrificio festo die adesse renuens. Ex Sancti Josephi incolis unus Dòminico die serviliter in agro laborans, viperæ morfu, post expiatum scelus, animam exhalavit. Adolescens æger Sacerdoti nostro ad se accessito narravit, à fœdissimis dæmonibus per somnium in foveam, ignes evomentem, protractum fuisse, & cum nihil propius esset, quàm ut in eam protruderetur, ab formosissimo juvene fuisse liberatum, aënte, Dei misericordiâ id beneficium collatum fuisse, ne æternum periret. Interrogatus à Patre, num sibi conscius esset lethalis culpæ? cum negando respondisset, diligenti factâ præteritæ vitæ indagine, repertum est, eum non fuisse baptizatum, quòd putavisset asperisionem aquæ benedictæ, ante solemne Sacrum diebus Dominicis usurpari solitam, ad Baptismum sibi sufficisse: baptizatus animi quietem, morum compositionem, & corporis valetudinem recepit. Parthenius Sodalis, inter Conceptionis oppidanos Christianis moribus diu excellens, & cum propriarum deinde virtutum æstimator nimius, eò superbix devénit, ut ab Sodalitio expelli debuerit; quo præsidio destitutus, projecto, quod ante gestare solebat, rosario, nemus ingrediens, laqueo, ut ex indiciis creditum est, sibi galam fregit. Provincialis post inspectionem utriusque fluvii, computans Baptismos à Patribus turbatissimis temporibus factos, reperit sex mille & quadringentos mortales ab Paranensibus Sociis, & ab Urvaicensibus quinquies mille & ducentos, sacro Fonte fuisse immerfos. Ordinatis denique rebus, anno ad finem vergente, ad portum Boni-aëris renavigavit, Franciscum Diastanium, è procuratione Romana reducem, tandem excepturus. Cujus ego Procuratoris rationes, pro colophone rerum sub Didaco Boroa gestarum, non illibenter expendam.

CAPUT

XLI
De procu-
ratione
Francisci
Diastanii.

Diplomata
Pontificia.

Et Dona.

FRANCISCUS Diastanius, expeditis Madriti plerisque negotiis, ubi Romam appulit, facillè ab Mutio Vitellesco Generali delectum Sociorum per Provincias fieri impetravit: Romana, Neapolitana, Mediolanensis, Sardica, Flandrobèlgica, Gallobèlgica, Hispanicæ pleræque selectissimos concessere. Urbanus Octavus, aliquot Diplomata ei tradi voluit, quorum uno potestatem faciebat Indis, Æthiopicis, Ibridisque, in his terris degentibus, ab Septuagesima, ut vocant, usque ad octavam diem post festum Corporis Christi, satisfaciendi Ecclesiastico præcepto, jubenti Christianos omnes in festo Paschatis communicare. Altero exagitabat abactores Indorum, vetans, ne quis quovis pretextu auderet aut Ethnicos, aut Neophytos in servitutem abigere, transgressoribus anathemate percussis. Corpus Divi Epimachi Martyris, eodem Pontifice concedente, accepit. Qui Pontifex, memor privatæ olim cum Josepho Oregio amicitix, non putavit ab Suprema in terris Potestate alienum, sacra dona, non sine testificatione voluntatis suæ, nominatim ei

transmittere.